

Munkám a térrel és az abban elhelyezkedő különböző pontokkal->emberekkel->érzésekkel foglalkozik, az egésztől a részletekig haladva. Hogyan lehet két sík felületből 3 dimenziós teret létrehozni?

Mi a sík? Euklidesz meghatározása szerint: síkfelület az, amelyik a rajta levő egyenesekhez viszonyítva egyenlően fekszik.

Mi a tér? A tér az anyag létezési formája, az anyagi tárgyak kölcsönös helyzeteinek halmaza.

Mi a tér az én olvasatomban:

idő

csúszik

elveszik

alagút

félelem

egyedüllét

színpad

tél

fehér

főtér

központ

célirány

bezár

szűk

párhuzam

piac

út

közösség

találkozó

hangzavar

élettér

üres

teli

nagy

kicsi

rét

pipitér

Kezünkbe véve a könyvet, egy letisztult tárgyat tartunk kezünkben, kinyitva pedig kitérül a világ. A leporelló két végén egy előzéklapot nyomtattam, melyekre az előbb felsorolt szavak kerültek, egy esti csillagképekből álló fotóra. A leporelló formátumot azért választottam, mert így elkerülhető az, hogy keretek közé szorítsam a végtelent.

A kivitelezés során célom az volt, hogy a lehető legkevesebb eszközzel fejezzem ki a témát, ezért 9 darab lapon 9-9 lyukat kötöttem össze egy fehér cérnával. Itt egy matematikai képlet jelent meg a fejemben, az n csúcs mindegyikéből $n-3$ átlót húzhatunk, ez $n \cdot (n-3)$ átlót jelentene, de a szorzatban mindegyiket, mindkét végpontjából kiindulva, azaz kétszer vesszük számításba, ezért az $n \cdot (n-3)$ szorzat fele adja az átlók számát. A cérna vezetésénél végig szem előtt tartottam, hogy ne feszítsék egymást a szálak. A lyukak fejezik ki a világban létező dolgokat. Munkám ezek kapcsolódására reflektál.

Minden mindennel összefüggésben van, kapcsolatainknak végtelen számú lehetősége fordulhat elő.